

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811010034
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5811010034.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. augusta 2016 v Žiline, o odvolaní obžalovaného A. M. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/22/2014 zo dňa 22.3.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/22/2014 zo dňa 22.3.2016.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. M. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tento zločin mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tým istým rozhodnutím mu bol podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 450,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 13 dní. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom, sp.zn. 0T/79/2013, vydaným Okresným súdom Námestovo dňa 8.11.2013, právoplatným v ten istý deň, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okrem toho podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému J. G. škodu vo výške 5.266,20 Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 25.4.2016, odvolanie písomne odôvodnil. Prostredníctvom obhajkyne tvrdil, že na základe vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že by spáchal trestný čin tak, ako je uvedené v obžalobe a zároveň aj v odôvodnení dotknutého rozsudku. Poukázal na nedostatočne zistený skutkový stav. Podľa odvolateľa neboli naplnené základné znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., absentuje tu akýkoľvek jeho úmysel spáchať trestný čin, ktorý sa mu kladie za vinu. Rovnako aj esenciálne znaky trestného činu „ťažké ublíženie na zdraví“ nemožno hodnotiť ako naplnené. Ťažké ublíženie na zdraví sa vyznačuje naplnením súčasne dvoch základných podmienok. A to, že porucha zdravia si vyžiadala liečenie, prípadne práceneschopnosť v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní a druhou podmienkou je, že porucha zdravia ovplyvnila obvyklý spôsob života poškodeného, čo

podľa jeho názoru v predloženej veci absentuje. Poškodený už v polovici januára nastúpil do školy, ktorú vtedy navštevoval, a teda riadne pokračoval vo svojom bežnom spôsobe života. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že poškodený nebol obmedzovaný na obvyklom spôsobe života, teda na jednej strane z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodený nebol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života, na druhej strane prvostupňový súd rozhodol v rozpore s vykonaným znaleckým dokazovaním. V ďalšej časti odvolateľ uvádza, že prvostupňovým súdom bol odsúdený len na základe výpovede poškodeného a svedkyne T., ktorí rovnako ako ostatní prítomní na chate požívali alkoholické nápoje. Vzhľadom na to, že v rozhodnom čase bol poškodený, aj svedkyňa T. pod vplyvom alkoholu, súd uveril ich tvrdeniam, a to i napriek tomu, že je možné predpokladať, že títo boli pod vplyvom nielen alkoholu, ale aj iných návykových a omamných látok, ktoré boli na chate dostupné. Z tohto dôvodu odvolateľ hodnotil uvedené výpovede ako nedôveryhodné a spochybniteľné. Obžalovaný tiež namietal tú skutočnosť, že poškodený sedel v okne, a teda konštatovanie obžaloby, že bol dotlačený k oknu je vyvrátené samotnou výpoveďou poškodeného na pojednávaní dňa 20. mája 2014. Zranenia, ktoré utrpel poškodený mohli vzniknúť aj jeho samovoľným pádom z okna. U poškodeného zrejme absentovali akékoľvek poranenia na nohách (podliatiny, odreniny, modriny), ktoré by potvrdili, že bol z okna vytlačený, resp. vyhodnený inou osobou. Podľa odvolateľa je na mieste doplniť znalecké dokazovanie, ktoré by sa zameralo na skúmanie otázky, či boli na nohách poškodeného nejaké zranenia, ktoré by potvrdili, resp. vyvrátili tvrdenie o tom, že poškodený bol z okna vyhodnený druhou osobou. Obžalovaný namietal aj uložený trest, ktorý je podľa jeho názoru neúmerne vysoký. Vzhľadom na to, že okresný súd vykonaním dostupných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam navrhol, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne alternatívne ak bude preukázaná jeho vina, aby mu bol uložený peňažný trest alebo trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s tým, že tento mu bude podmienene odložený. Dňa 18.5.2016 bolo do podateľne Okresného súdu Námestovo doručené podanie označené obžalovaným ako oznámenie. Z jeho obsahu vyplýva, že ide o doplnenie odvolania. Odvolateľ navrhuje doplniť dokazovanie v predloženej veci za účelom vypracovania nového znaleckého posudku. Podľa odvolateľa znalec MUDr. Andrej Hajtman, PhD. pre vypracovanie odborných záverov, či znaleckého posudku potrebuje mať znalosť presnej lokalizácie miesta, za ktoré mal obžalovaný poškodeného chytiť na dolných končatinách a tiež popis oblečenia, ktoré mal poškodený v rozhodnom čase na sebe.

Príslušný prokurátor sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadril.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné.

Predovšetkým treba uviesť, že krajský súd o odvolaní obžalovaného už raz konal a rozhodol. Uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/103/2014 zo dňa 19.11.2014 bol rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušený a vec súdu prvého stupňa vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Následne prvostupňový súd postupoval súladne s ustanovením § 327 ods. 1, 2 Tr. por.

Krajský súd po predložení dotknutej veci z hľadiska procesného postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. a o odvolaní obžalovaného A. M. konal a rozhodol na neverejnom zasadnutí. Po splnení preskúmvacej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa v konaní, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku porušil ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Napadnutý rozsudok trpí takými chybami, pre ktoré je nepreskúmateľný. Prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a to i napriek tomu, že môžu byť dôležité a významné pre právnu kvalifikáciu konania obžalovaného. Pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov bude pre ich objasnenie potrebné niektoré dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Takýmto postupom došlo k porušeniu zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci podľa § 2 ods. 10 Tr. por., k porušeniu zásady, ktorá upravuje právo súdu vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl podľa § 2 ods. 11 Tr. por., a k porušeniu zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Navyše odôvodnenie dotknutého rozsudku nezodpovedá ustanoveniu § 168 ods. 1 Tr. por. najmä preto, že v tomto odôvodnení absentuje vyhodnotenie dôkazov spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por. Pokiaľ ide o ustálenie právnej kvalifikácie skutku nestačí len citovať príslušné

právne ustanovenia Trestného zákona, nestačí len mechanicky citovať znenie právnej vety skutkovej podstaty trestného činu, ale je potrebné konkrétne uviesť akými dôkazmi sú jednotlivé znaky konkrétneho trestného činu preukázané, a na podklade ktorých dôkazov dospel súd k ustáleniu právnej kvalifikácie. V odôvodnení dotknutého rozsudku chýba vyhodnotenie právnej argumentácie, ktorá skutočnosť robí uvedené rozhodnutie nepreskúmateľným.

Podľa obžaloby prokurátora A. M. dňa 21.12.2012 v čase okolo 22.00 hod. na chate v časti zvanej Slanická osada prišiel k J. G., ktorého chytil za obe nohy, následne dotlačil k oknu bez sklenenej výplne a cez toto okno, ktoré sa nachádzalo vo výške 1,94 m od zeme ho vytlačil z miestnosti, a to tak, že tento padol na zem hlavou dole, na čo pri náraze o betónové kocky utrpel zranenia majúce charakter ťažkej ujmy na zdraví.

Napriek tomu, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynula potreba úpravy skutku, najmä s ohľadom na výpoveď poškodeného J. G., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 20.5.2014 uviedol: „...sedel som v okne na terase, obžalovaný zrazu ku mne prišiel, chytil ma za nohy a vyhodil ma cez okno“, konajúci súd sa s uvedeným vôbec nevysporiadal a mechanicky z obžaloby prevzal skutočnosť týkajúcu sa spôsobu spáchania skutku, a to i napriek tomu, že nezodpovedali zistenej dôkaznej situácii. Námieta odvolateľa je v tejto časti dôvodná.

Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom podľa obžaloby A. M. mal konaním popísaným vo výrokovkej časti rozsudku spôsobiť poškodenému J. G. zranenia majúce charakter ťažkej ujmy na zdraví.

Napriek tomu, že v odôvodnení napadnutého rozsudku chýba vyhodnotenie právnej argumentácie použitej právnej kvalifikácie, s poukazom na citáciu § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zák. na čl. 5 odôvodnenia dotknutého rozsudku možno sa domnievať, že záver o ťažkej ujme na zdraví poškodeného prvostupňový súd vyvodil z okolnosti, že porucha zdravia u poškodeného trvala dlhší čas. Podľa odseku 4 § 123 Tr. zák. poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní (6 týždňov), počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že ublíženie na zdraví treba chápať ako zmenený stav, ktorý nastal napríklad dlhotrvajúcimi bolesťami, horúčkami, nespavosťou, nechúťou k jedlu, nemožnosťou pohybu, pripútaním na lôžko a pod. Dĺžka pracovnej neschopnosti je síce dôležitým kritériom pri posudzovaní pojmu ublíženie na zdraví, nie však kritériom jediným, ani rozhodujúcim. Pri posudzovaní uvedeného pojmu ublíženia na zdraví majú význam hlavne také skutočnosti ako je povaha poruchy zdravia, ako bola spôsobená, akými príznakmi sa prejavuje, ktorý orgán a ktorá funkcia bola narušená, bolestivosť zranenia a jej intenzita, či a aké lekárske ošetrenie vyžaduje a či, a do akej miery porucha narušila obvyklý spôsob života postihnutého. Musí ísť o takú poruchu zdravia, ktorá sťažuje postihnutému obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života postihnutého, a to nielen po krátku, prechodnú dobu. Pri rozhodovaní o trestných činoch ublíženia na zdraví so spôsobením ťažkej ujmy, je potrebné všestranne objasniť spôsobený následok.

Podľa názoru odvolacieho súdu skutkové okolnosti týkajúce sa spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví sú v dotknutej veci sporné a nejednoznačné. Odvolateľ okrem iného v písomných dôvodoch odvolania namietal práve spôsobený následok a tvrdí, že ťažké ublíženie na zdraví poškodeného vykonanými dôkazmi nebolo preukázané. Dôvodí tým, že poškodený už v polovici januára nastúpil do školy, ktorú vtedy navštevoval, a teda riadne pokračoval vo svojom bežnom spôsobe života. V tejto súvislosti poukázal i na záver znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že poškodený nebol obmedzovaný na obvyklom spôsobe života. Uvedené argumenty odvolateľa považuje krajský súd za dôvodné. Spôsobený následok je pre ustálenie právnej kvalifikácie skutku rozhodujúci.

K zraneniam, ktoré poškodený J. G. utrpel dňa 21.12.2012 bol vypracovaný znalecký posudok. Znalec MUDr. Ján Jelenčík na hlavnom pojednávaní dňa 20.5.2014 pred prvostupňovým súdom uviedol, že zranenie, ktoré poškodený pádom z okna utrpel má jednoznačne charakter ťažkej ujmy na zdraví. V rozpore s týmto tvrdením v ďalšej časti výpovede uviedol, že v danom prípade, keďže poškodený padol z výšky dvoch metrov, dalo by sa povedať, že utrpel pomerne ľahké zranenia a mohlo dôjsť v podstate aj k závažnejším zraneniam, prípadne aj k smrti. Tento rozpor vo výpovedi znalca v konaní pred prvostupňovým súdom nebol odstránený. Pokiaľ ide o dobu liečenia a dĺžku práceneschopnosti, túto znalec ustálil na čas od 22.12.2012 do 11.2.2013. Práceneschopnosť poškodený vystavenú nemal,

pretože išlo o študenta SOŠ. Na tomto mieste možno konštatovať, že porucha zdravia u poškodeného, vzhľadom na ustálenú dobu liečenia možno považovať za poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas. Pre vyvodenie právneho záveru, že ide o ťažkú ujmu na zdraví, toto zistenie nie je ešte rozhodujúce, pretože je potrebné zistiť, či zranenie, ktoré poškodený utrpel závažne ovplyvňovalo jeho obvyklý spôsob života. Obvyklý spôsob života študenta SOŠ je chodiť do školy. Objektívne bolo zistené, že poškodený začal školu navštevovať už dňa 16.1.2013. Záver znalca, že školu mohol navštevovať, pretože ako študent nevykonával fyzicky náročnú prácu je nepostačujúci. Rovnako sú nepostačujúce jeho vyjadrenia týkajúce sa miery poškodenia sluchu poškodeného, najmä pokiaľ znalec konštatoval, že porucha sluchu poškodeného bola v príčinnej súvislosti so zranením, ktoré v rozhodnom čase poškodený utrpel. Najmä s ohľadom na uvedené bude povinnosťou prvostupňového súdu po vrátení veci doplniť dokazovanie opakovaným výsluchom poškodeného J. G. a tiež znalca MUDr. Jána Jelenčíka. Výsluchom poškodeného i znalca je potrebné objasniť a zistiť aké problémy a ťažkosti mal poškodený počas celej doby liečenia, po akú dobu u poškodeného pretrvávali bolesti hlavy, či tieto bolesti boli takej intenzity, že mu znemožňovali vykonávať počas chodenia do školy nejaké činnosti, napríklad znemožňovali mu prípravu na vyučovanie, zúčastniť sa hodín telesnej výchovy a vykonávať prípadne ďalšie aktivity súvisiace s dochádzkou do školy. Pokiaľ ide o poruchu sluchu poškodeného, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že odborné závery v tomto smere nespádajú do odboru chirurgie znalca MUDr. Jána Jelenčíka, a preto je na zváženie, či by nebolo vhodné, aby znalec si pribral konzultanta, ktorý by so znalosťou veci sa vyjadril k postihnutiu sluchu poškodeného. V závere krajský súd uvádza, že okresný súd po vrátení veci je povinný doplniť dokazovanie vykonaním dôkazov tak, ako to naznačil krajský súd v tomto uznesení a prípadne vykonať i ďalšie dôkazy, ak ich potreba vykonania vyvstane v rámci hlavného pojednávania po vrátení veci. Bez objasnenia skutkových okolností ohľadne ťažkej ujmy na zdraví poškodeného J. G. nie je možné vo veci zákonne a spravodlivo rozhodnúť.

S poukazom na uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.